

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1244/2021
21.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Бисерке Живановић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници ББ, ВВ, ГГ, сви из ..., против тужене Републике Србије, Високог савета судства, Привредног суда у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 677/20 од 08.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 677/20 од 08.12.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гжрр 677/20 од 08.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву Прр 15/2020 од 11.08.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде штете због утврђене повреде права на суђење у разумном року у предмету Привредног суда у Панчеву Ст. бр. 89/2010, исплати износ од 400 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС, на дан исплате, са законском затезном каматом од 11.08.2020. године до исплате. Одбијен је као неоснован тужбени захтев за исплату разлике између досуђеног до траженог износа од 1.800 евра у динарској противвредности на дан исплате, по средњем курсу Народне банке Србије, са законском затезном каматом по средњем курсу НБС од дана пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од дана пресуђења до извршности одлуке.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гжрр 677/20 од 08.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда садржана

у ставу другом, трећем и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018, 18/20) прописано је да посебна ревизија може да се изјави због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року, у поступку пред Привредним судом у Суботици у предмету Ст 89/10, а повреда овог права тужиоцу је утврђена решењем Привредног суда у Панчеву Р4 Ст 1007/19 од 22.07.2019. године. О праву тужиоца на новчано обештећење и висини новчаног обештећења судови су одлучили ценећи одредбу члана 30. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Тужилац у ревизији указује на неуједначену судску праксу у погледу одлучивања о висини накнаде за новчано обештећење. Врховни касациони суд сматра да нема потребе за одлучивањем о ревизији ради уједначавања судске праксе, с обзиром да се висина новчаног обештећења одређује у сваком конкретном случају, према чињеницама и околностима које су од утицаја за оцену трајања суђења у разумном року.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 16.01.2020. године. Назначена вредност предмета спора је 1.800 евра у динарској противвредности. Првостепена пресуда је донета 11.08.2020. године, а другостепена пресуда је донета 08.12.2020. године.

Чланом 27. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Сл. гласник РС“, бр. 40/15), прописано је да независно од врсте и висине тужбеног захтева, у поступку пред судом сходно се примењују одредбе о споровима мале вредности из закона којим се уређује парнични поступак (став 1), и да ревизија није дозвољена (став 3).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да у поступку по тужби за новчано обештећење ревизија није дозвољена у смислу члана 27. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року, то је Врховни касациони суд донео одлуку као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић